

กลัวเกิดมือบ

การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ของหน่วยงานเนื่องจากกลัวเกิดมือบ แล้วผู้ขอเป็นใคร เกี่ยวข้องเรื่องที่จะอย่างไร ไปดูกัน

นายเป็นต่อ มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดของการสอบสวน ๒๑ ประเด็น ของสำนักงานการสอบสวนของคณะกรรมการไอนพนักงานเทศบาล กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นระดับจังหวัดและผลการประชุมของคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑ - ๓ ต่อมาจังหวัดปฏิเสธการเปิดเผยโดยอ้างว่าเป็นเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นเอกสารลับของราชการซึ่งเป็นความเห็นของคณะกรรมการฯ ในคดีย้ายปลัดเทศบาล จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) นายเป็นต่อจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ จังหวัดมีหนังสือส่งเอกสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า กรณีการไอนพนักงานเทศบาลที่มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ระหว่างพนักงานเทศบาลกับผู้บริหารหรือผู้นำชุมชน กรณีผู้อุทธรณ์และกลุ่มบุคคลในพื้นที่ร้องขอให้ย้ายปลัดเทศบาล จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไอนพนักงานเทศบาลฯ เพื่อหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและพิจารณาผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอ การที่นายเป็นต่อขอคัดสำนวนการสอบสวน ซึ่งเป็นเอกสารการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลโดยมีความเห็นของคณะกรรมการฯ ปรากฏในเอกสารด้วย จึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยไปด้วยเหตุผลตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับผู้ขอไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ในคำขอว่า เพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะในด้านใดและถ้าให้ไปแล้วจะเกิดความขัดแย้งระหว่างนายเป็นต่อและกลุ่มผู้นำชุมชนกับปลัดเทศบาลและบุคลากรในเทศบาลที่มีสาเหตุมาจากความไม่พอใจในการรับบริการ แล้วอาจบานปลายไปสู่ความไม่สงบในพื้นที่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือรายละเอียดของการสอบสวน ๒๑ ประเด็น ของสำนักงานการสอบสวนของคณะกรรมการฯ เป็นการสอบสวนที่เสร็จสิ้นแล้ว ไม่ใช่ความเห็นคำแนะนำภายในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๓) คณะกรรมการฯ มีมติให้ยุติเรื่องแล้วไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แม้ข้อมูลข่าวสารนั้นจะกำหนดขึ้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณาให้เปิดเผยได้ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และนายเป็นต่อเป็นผู้ร้องขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลควรได้รับทราบผลดำเนินการสอบสวนเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้จังหวัดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเป็นต่อโดยจังหวัดอาจใช้ดุลพินิจปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล เช่น ชื่อ นามสกุล ของพยานผู้ให้ถ้อยคำ เพราะการเปิดเผย อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕)

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๔๖/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”